

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
חג הפסח

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר דרשו ב-עלונים להורדה

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

חג הפסח תשפ"ב

הם העדיפו לקבל מכות והעיקר שלא להכות יהודים, וכן היו עושים חסד אחד עם השני ולכן כדי לזכות שוב לגאולה שידוע מה שהגמרא אומרת בראש השנה [י"א] "בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל" אנחנו עושים חסד עם השני, וזו הסיבה שדווקא בפסח יש את הנושא של "קמחא דפסחא".

בהרבה מן המקרים אנחנו חושבים שגם אם נביא לאדם כמה מאות שקלים, מה זה יעזור??? יש לו כל כך הרבה הוצאות, מה כבר ישנה לו עוד כמה מאות שקלים???

אז, דבר ראשון זה בן משנה, כי ברוב המקרים ההבדל בין קנייה של מינימום דברים הכרחיים לבין קנייה בשפע... זהו הבדל של כמה מאות שקלים ובנתינה שלך אתה עוזר לו בזה.

4 שקלים שהביאו 100,000 דולר

בתחילת הלכות פסח, מובא המנהג לקנות חיטים ולחלקן לעניים לצורך החג, מנהג זה נקרא "קמחא דפסחא", ראיתי שאלה יפה ששואלים: מה העניין לתת דווקא בפסח "קמחא דפסחא" ??? למה אין קמחא דסוכות??? למה אין קמחא דשבועות???

והתשובה: שכל הגאולה של עם ישראל ממצרים היתה משום שהם דאגו אחד לשני, ועשו חסד אחד עם השני.

על הפסוק "ויזכו שוטרי בני ישראל" [שמות ה' י"ד] רש"י במקום מסביר שהשוטרים במקום לזרו את אחיהם היהודים על ידי מכות, שזו היתה העבודה שלהם.

אותו, מה העניין של המשחק עם ארבעת השקלים להוריד ולהוסיף?????

סיפר לו אותו אדם שהוא מתפרנס בדוחק ומשתדל לתת צדקה כפי יכולתו, וכשהיה לו הכנסה נוספת יכל לתת לו עוד כמה שקלים ובחצי שנה האחרונה אשתו לא חשה בטוב, והיו לו פחות הכנסות ולכן הוא הוריד את ארבעת השקלים ולאחר שחזרה לו ההכנסה הנוספת התאפשר לו וחזר לתת.

כשאנחנו רואים כזה סיפור זה נשמע קצת מצחיק, מה כבר אפשר לעשות עם 4 שקלים???? בקושי לפחית זה מספיק??? אבל כשיהודי עושה מסירות כזו, כמה נחת רוח הוא עושה לבורא עולם, והדבר הזה יכול לגרום לדברים הרבה יותר גדולים.

הרב אורי זוהר מאוד התרגש מהדברים של אותו אדם ושמר את הדברים בליבו.

לאחר כמה חודשים נסע הרב אורי זוהר למסע התרמה בחו"ל לצורך

דבר שני אומר התנא באבות: [ב' ט"ז] "לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה" דהיינו, אל תיקח בעלות על העולם, המחשבה שאם אתה לא יכול לדאוג להכל, אז למה להתחיל??? זו טעות!!!! טעות בחשיבה.

תעשה מה שאתה יכול לעשות, ותניח לבורא עולם להשלים את מה שצריך, אבל אתה מבחינתך תמצה את כל מה שאתה יכול ובורא עולם יעזור.

יש סיפור מדהים על אדם שהיתה לו הוראת קבע לארגון "לב לאחים" על סך של 14 שקלים בחודש לאחר תקופה הוא צמצם את התרומה שלו ל 10 שקלים ואחרי תקופה של חצי שנה הוא החזיר את התרומה שלו ל 14 שקלים, כל התנדדות האלה בהוראת קבע סקרנו את הרב אורי זוהר שליט"א מראשי הארגון, ועניין אותו מה ה"יצאה" הזו להוריד בארבעה שקלים ולהחזיר...

התקשר אליו הרב אורי זוהר שליט"א, קודם כל הוא הודה לו על תרומתו ללב לאחים, ואחר-כך שאל

ישמחו את החברים שלהם ואשתו תשמח את החברות שלה, וכן על זה הדרך אפשר להמשיך את זה... והדבר הזה הכל בזכות הנותן שהוא בעצם התחיל את המעגל.

באחת המקומות שדיברתי על זה אמרו לי שקוראים לזה בעולם "אפקט הפרפר" שמשב רוח שנגרם מפתיחת כנפים של פרפר גרם ל... שגרם ל...

מעשה אבות [סימן] הצלחה לבנים

סיפר הרב זילברשטיין שליט"א: על משפחה שכל הילדים שלה מוצלחים פלום, חלקם ראשי ישיבות, דיינים וחלקם עשירים גדולים שנותנים הרבה צדקות, משהו שלא רואים כל יום משפחה שיצאו אחד אחד מוצלחים ומצליחים.

הארגון, ונפגש עם גביר גדול שרשם המחאה על סך של 5,000 דולר הרב אורי זוהר שלף לו את הוראת הקבע של אותו אדם שהוסיף והוריד ארבעה שקלים, ואמר לו: תראה מה קרה פה, כשהיתה לו האפשרות ישר הוא הוסיף ואפילו שזה רק כמה שקלים.

הגביר התרגש מזה מאוד, ונתן לו המחאה על סך 100,000 דולר, ואמר: אם הוא מוסר נפש ממה שאין לו אז גם אני אתאמץ יותר.

מסתבר שאותו אדם נתן לא רק ארבעה שקלים אלא 100,000 דולר.

אדם צריך לדעת שצעד אחד קטן שהוא עושה בשביל החבר זה הרבה יותר ממה שהוא רואה בעין, כיון שכרוב המקרים אנשים שמקבלים תמיכה ועזרה חוץ מהעזרה הכספית שזה עוזר להם, זה נותן להם גם תמיכה נפשית שדאגו להם, שלמישהו איכפת מהם.

בזה שגרמת לאדם להיות שמח הוא עכשיו ישמח את הילדים שלו, ישמח את אשתו, וכשהם שמחים, הם

הוא מסתכל על המשאית ומשהו שם היה לו מוכר הספות היו מוכרות לו והוא ניסה להיזכר מאיפה הוא זוכר???

הוא המשיך להסתכל ורואה שגם המקרר מוכר לו עד שנפל לו האסימון שזו תכולת הבית של אחד הקבלנים שהכיר, רחמיו נכמרו עליו מסכן, גם פשט את הרגל וגם לקחו לו את כל הרהיטים ואת כל מוצרי החשמל.

והחליט שהוא בא לשם למכרו ויתמודד שם, הוא עמד שם בין כל מיני אנשים מפוקפקים שראו בו פולש למתחם שלהם.

איך שהתחיל המכרו הוא התחיל לשים סכומים גדולים, ואם בהתחלה חשבו לנסות להתחרות איתו לפי גודל הסכומים שהיה מעלה הבינו שאין להם סיכוי, וגם אם ינצחו אותו זה כבר לא יהיה רווחי.

ניסו להסתכל עליו בכל מיני מבטים מאיימים, אבל הוא התנהג כאילו הוא לא מבין מה הם רוצים ממנו עד שזכה בכל התכולה של המשאית.

יום אחד פגש הרב זילברשטיין את אחד הנכדים של אותה משפחה, ושאל אותו מה לדעתך המתכון לבזו משפחה????? מה עשה הסבא שזכה שכל הילדים שלו ללא יוצא מן הכלל כאלה מוצלחים?????

אמר לו ישנו סיפור שמסופר על הסבא, ואולי זה הגורם לכך, וסיפר: סבא שלי היה קבלן ירושלמי, ובאותם ימים מי שהיה פושט את הרגל, ההוצאה לפועל היו באים לעשות וידוא הריגה ולוקחים לו את כל הרהיטים, את כל מוצרי החשמל, והיו משאירים אותו עם בית ריק.

ואת כל התכולה של הבית היו מביאים לתחנת המשטרה במחנה יהודה, ושם זה היה נמכר במחירים נמוכים לכל המרבה במחיר.

סבי שהיה מחובר לכל מיני קבלנים, יצא לו לא פעם ולא פעמיים לשמוע על קבלן שהכיר ופשט רגל.

יום אחד כשהוא היה באיזור שם, הוא רואה שמגיעה משאית עם ריהוט ומוצרי חשמל עוד תכולת בית ששייכת לאדם שפשט את הרגל.

הוא לא היה צריך הרבה כדי להבין שזה סבא שלי.

מיד בא לסבא שלי והודה לו על החסד העצום שהוא עשה לו.

אמר לו: תדע לך, שברגע שהם לקחו את הרהיטים ואת מוצרי החשמל, אשתי אמרה שהיא לא נשארת בבית כזה וגם הילדים אמרו שהם לא יכולים לגור בבית ריק, והם תכננו לעזוב את הבית, ואז כאשר הפועלים חזרו עם כל הרהיטים הם נשארו בבית.

בזכות החסד שהוא עשה אז שהחזיר את השלום למשפחה, שבסוף אותו קבלן חזר לעצמו והשתקם, בורא עולם שילם לו במזומן בילדים שלו, שכולם יצאו מוצלחים.

על כל מעשה שאתה עושה ואפילו מעשה קטן, השכר שתקבל הוא על כל מה שזוה גרם במישרין ובעקיפין.

הפועלים כבר תכננו לפרק הכל אבל אז סבא שלי ניגש לנהג המשאית ואמר לו שהוא ישלם לו באופן אישי בתנאי שיקח הכל לאותה כתובת שמשם הוא לקח, ויחזירו את כל המוצרים למקומם הראשון והוא ישלם להם בעין יפה.

איך ששמעו את הסכום שסבא שלי הציע להם קפצו על זה כמוצא שלל רב, ומיד חזרו לאותה הכתובת ואיך שראה אותם בעל הבית אמר להם מה עכשיו? אולי שכחתם איזו מנורה? 😊

אמרו לו: באנו להחזיר לך את כל המוצרים, הוא היה מופתע, כי אם ההוצאה לפועל לוקחים אין מצב שהם מחזירים... אין להם בלקסיקון את המילה רחמים...

סיפרו לו הפועלים על אותו אדם מבוגר שבא והתחרה עם כל הקונים הקבועים, ולא ויתר ושילם גם על התכולה וגם על ההובלה וההרכבה.

איך הוא היה נראה???? שאל אותם, תיארו לו את המראה של סבא שלי,

עדכון של 2022 להגדה של פסח

וסיפר: על החפץ חיים שרצה לברך את הנכדים שלו שיזכו להיות צדיקים גדולים, אמרה לו בתו של החפץ חיים: אבא אם יש להם כזה סבא אין מה לדאוג, וכמו שאומרים העולם התפוח לא נופל רחוק מהעץ???

אמר לה החפץ חיים: מתי התפוח לא נופל רחוק מהעץ? רק כאשר אין רוחות, אבל היום בדורות האחרונים כשיש רוחות השכלה חזקות וישנם הרבה פיתויים, וכשיש רוחות כאלה התפוח יכול ליפול רחוק, לכן אני מברך אותם שבורא עולם ישמור עליהם מכל מיני מרעין בישינ.

יש שאומרים מתי התפוח לא נופל רחוק מהעץ כשהעץ נמצא בגובה סביר, אבל כשהעץ נמצא בגובה גבוה מאוד, אז כשהתפוח נופל הוא מתרסק.

וזה בא לומר שאם האבא הוא גבוה מאוד ולא יורד לילדים אזי התפוח [הילד] יכול ליפול ולהתרסק, ואם האבא מדבר עם הילדים, כמו שאומרים "בגובה העינים" מראה להם שאכפת לו ממה שאכפת להם,

יש זורט חזק שאבי מורי שליטי"א אומר: מה העניין שכל שנה יוצאות הגדות חדשות? כל שנה בממוצע יוצאות עשרות מהדורות חדשות של הגדות של פסח, מה העניין???

ותירץ: שידוע שיש בהגדה, כנגד ארבעה בנים דיברה תורה: חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול.

וכיון שיש ירידת הדורות אז כל שנה יש עדכון מחדש מי שהיה נחשב לרשע בשנה שעברה, השנה הוא נחשב לצדיק ולחכם, וכן הרשע של השנה זהו רשע חדש, משהו שלא היה בשנה קודמת, ולכן יוצאות הגדות חדשות כדי לעדכן נתונים, יש חכם חדש ויש רשע חדש.

והאמת שאם פעם ידענו על מושג של ירידת הדורות, היום זו לא ירידה אלא החלקה... צריך לשים את תמרור האזהרה שיש על הכביש: זהירות!! סכנת החלקה!!!

אבנים שלא פוגעות

לפני כמה שבועות יצא לי להספיד אדם שהיה שייך לדור הקודם, ואמרתי שצריך לדבר עליו גם בתור מי שהוא היה, ועוד דבר שצריך לדבר עליו, בגלל שהוא שייך לדור הקודם שהולך ונעלם.

זהו דור שחי עם הקב"ה במלוא מובן המילה, הם מרגישים את בורא עולם, ומדברים אליו כאילו הם עומדים עכשיו ממש מולו ולכן כל החיים שלהם היו נראים אחרת, אמונה תמימה ואמונה שלימה.

ואני לא מדבר על אנשים שחיו כאן לפני 500 שנה, ממש לא!!! אני מדבר על אנשים שחלקם עדיין איתנו, והם מהדור הקודם, אנשים שמתפללים לבורא עולם עשרות פעמים ביום, על כל צעד ושעל מקדימים תפילה חרישית מהלב.

הרבה מהם צדיקים גדולים ונסתרים, עובדים את ה' הרחק מפרסומים ללא שום כבוד ודומה לו.

מרגיש אותם ומרגיש את הצרכים שלהם, וגם אם הוא לא נמצא שם, הוא צריך להבין שהם נולדו צעירים והם בסך הכל ילדים שצריכים את הסינר של אמא, ואם אתם אבא או אמא יקרים שמים את עצמכם גבוה מידי אז תדעו שהתפוח יכול ליפול ולהתרסק חלילה.

ואגב, לאלה שעפים גבוה מידי ומרגישים מעצמם שהם סגן מנהל על העולם, אני אומר להם תזהרו לעוף גבוה למה יש חוטי חשמל ☺.

והאמת שהורה או מחנך שרוצה להפיק את המירב מילדו או תלמידו, ראשית, דבר איתם בגובה העינים, שנית, תכבד אותם, ואז הם ירגישו שאכפת לך מהם ושאתה חושב עליהם, אז כאשר תאמר להם משהו הם יקשיבו לך, כיון שהם יודעים שאתה דואג להם ואוהב אותם.

שרפרף ביד במקום ההליכון, אז עוד לא היה הליכונים כמו היום הליכון עם חיבור של AUX 😊 ובמקום הליכה של 2 דקות לבית הכנסת הרי"ף, היה לוקח לה חצי שעה עד שעה.

וכל כמה פסיעות היא מניחה את השרפרף ונחה, ואפילו שהיתה כפופה ומבוגרת לא היה לה מושג לזוותר ולא ללכת לתפילה, לזוותר על שמיעת קדישים, לזוותר על הזכות של עניית אמן וקדושה.

וללוויה שלה שהיתה במוצי"ש של שבת חוה"מ פסח [י"ט ניסן] בשעה מאוחרת, לא ויתרו ובאו עד לירושלים מתושבי השכונה והבית כנסת לחלוק לה כבוד אחרון ביניהם היה ר' שלום עזרא זצ"ל שבית כנסת הרי"ף היה חלק בלתי נפרד מחייו.

אלה דמויות שרק לראות אותם היית מתחזק בתורה ויראת שמים.

במקרים שיש קושי שם האדם נמדד, אם כל מה שהוא עשה עד היום כי הסתדר לו והיה לו נחמד, או שגם כשיש קושי הוא לא נבהל, ואז זה

סבי רבי פנחס כהן זצ"ל וסבתי ריקה ע"ה כשעוד היו מתגוררים במרוקו היו גרים בשכנות עם ערבים שהיו ברובם רוחשים כבוד לשומרי הדת, סיפרה הסבתא ע"ה על הסבא, שהיה יוצא מוקדם בבוקר לסליחות והדלת היתה עושה קצת רעש, בזמנו הספריי נגד חלודה לא היה מצוי.

והשכנים הערבים היו כועסים שהם שומעים את הרעש הזה "על הבוקר" והגיע מצב שהם חיבו לשעה הזו, וכשהיה יוצא לבית הכנסת לסליחות, הם היו מחכים לו, וכאשר היה יוצא הם היו זורקים עליו אבנים.

סיפרה הסבתא, שהיא היתה עומדת בחלון ומסתכלת עליו והיא רואה שהם זורקים עליו אבנים, ואפילו אבן אחת לא פגעה בו!!! מדהים!!!

בורא עולם היה מזיז להם את האבנים לצדדים, אלו דברים שלא רואים ולא שומעים כל יום, אבל לאנשים שחיו עם בורא עולם, זה היה אצלם דבר פשוט.

תושבי רמת אלחנן זוכרים את הסבתא שהיתה הולכת לתפילת הנץ עם

איך 3 שרשראות זהב גרמו ל 3 חתונות

"וידבר ה' אל משה ואל אהרן
ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני
ישראל מארץ מצרים" [וארא ו'
יג]

רש"י במקום מביא ציום לחלוק לו
כבוד, ונשאלת השאלה: על מה
לחלוק לו כבוד???

הרי אם אנחנו היינו באים אל פרעה
היינו אומרים לו: רשע מרושע, אתה
לא מתבייש?! רוחץ בכל יום בדם של
תינוקות ומשעבד את בני ישראל
בפרך, חכה חכה בורא עולם ישפל בך
כמו שצריך...

אבל, הקב"ה מצווה את משה ואהרן
לחלוק לפרעה כבוד, מה ההגיון ומה
ההסבר לזה?????

אומר החתם סופר: כאשר אדם
גאוותן ופוצצת לו את הבלון...
ההשפלה הזו היא בשבילו כאילו

מראה על כל המקרים הקודמים
האחרים.

אחד מילדיה ר' שלום זצ"ל, לפני
פטירתו כשהיה במצב בריאותי ירוד,
והיתה קשה לו ההתניידות הוא לא
ויתר על תפילה במניין, והיה לו בבניין
בית כנסת, והיה זוחל... כן זוחל עד
למעלית, וכך היה יורד כדי ללכת
לתפילה במניין.

בזמן שישבו עליו שבעה השכנים
סיפרו שזה חייב אותם את הבריאים
להתאמץ הרבה יותר לתפילה.

אם אדם במצב בריאותי כזה לא
מוותר מה יאמרו הבריאים שעם קצת
עייפות חושבים אם לצאת או לא.

מאיפה מסירות הנפש הזו? והאמת
שאם הילדים רואים אצל ההורים
מסירות נפש ברמות כאלה, הכל
נראה אחרת.

רהיטים משנת תרפפום 😊 אחרי כמה שעות חזרה חמותה "השוויגער" וראתה את כל הסדר והתפעלה ואמרה לה, איזה יופי, איפה היית עד היום? כל מיני מילים מעצימות, ונכנסה לחדרים ממש לא להאמין לפני ואחרי זה שני עולמות.

ואז נזכרה שהיה לה בארון שלה בכגדים הישנים היא החביאה שם כמה שרשראות זהב שחלקם היו משוכצות ביהלומים, וחיפשה בארון אבל הכגדים האלה לא היו שם, מיד היא ירדה ובאיפוק גדול שאלה את כלתה, איפה היא שמה את כל הדברים שהיא שלחה? אמרה לה שהיא הורידה כמה שקים עם כגדים ישנים למטה ליד פח הזבל.

החמות ירדה מיד למטה ולא היה לא שקיות ולא זכר לשקיות, ומיד אמרה אני יראה לה מה זה לזרוק בלי לשאול אותי, מה זה חוצפה של הדור הצעיר שחושב שהוא מבין יותר מאיתנו.

ועלתה כשהיא בשיא העצבים, והמזל שלה או של הכלה שלה שהיא היתה

הרגת אותו, זה עונש גדול מידי, ולכן כיון שהקב"ה רצה לתת לו מכות, הוא לא רצה שיעשו לו בזיונות, משום שאם ביזת אדם, עשית לו כפרת עוונות ופה אם היתה לפרעה כפרת עוונות הוא לא היה מקבל את עשרת המכות.

באחת המשפחות באו הילדים לעזור להורים לנקות לפסח, [ואגב זה משהו מבורך שהילדים באים לעזור להורים שגדלו אותם והשקיעו בהם ימים ולילות, ומי שלא יכול שישלח את הילדים או את בן/בת הזוג], ואחד האחים שלח את אשתו שתעזור להורים שלו.

כשיש הורים מדהימים שלא מחפשים להעיר ונותנים לילדים הרגשה שיש להם הורים שיעשו הכל בשבילם, זה יוצר מצב שרק ההורים אומרים מילה קטנה וכבר כל האחים נצבים כמו חיילים למלא רצונם.

ואותה כלה שהיתה בבית של חמותה עשתה סדר כמו שצריך, ועשתה הרבה שקים של כגדים שלא משתמשים, וכן הורידה כל מיני

ישבו ההורים על כוס קפה, אמר האבא לאמא: תראי מה זה, רק לפני כמה חודשים לא היתה שום הצעה, והיה נראה שהכל תקוע ופתאום מחג פסח הכל השתנה לטובה, אמרה לו האשה: אני חשבתי שאני אצטרך לעשות ארבעים יום נשמת, ארבעים יום פרק שירה, ארבעים יום בכותל, ועוד הרבה יותר מכך, אך נוכחתי לדעת שהתגברות על כמה מילים יכולות להביא ישועה הרבה יותר.

אם אתה מקבל צער או בזיונות זה מוריד לך הרבה, וזו הסיבה שהקב"ה אמר למשה ואהרן שלא יבזו את פרעה, כיון שרצה לתת לו את עשרת המכות.

גרה בקומה רביעית ואחרי קומה ראשונה מפלם העצבים ירד קצת, אחרי קומה שניה ירד עוד קצת ובקומה השלישית נרנעה והתחילה לחשוב מה יעזור שאני ידבר כך.

מה יעזור שאני אכעס עליה, אם היא תיפגע היא יותר לא תבוא וגם שהכעס לא יחזיר את שרשראות הזהב והחליטה שהיא לא מדברת איתה מטוב ועד רע.

ופנתה לבורא עולם, ואמרה לו אני מוותרת ולא מדברת על השרשראות, ויש לי כאן בבית שלשה ילדים שעדיין לא מצאו את זיווגם, וזכות השלש תגן על השלשה.

היא נכנסה לבית כשהיא נושכת את השפתיים ולא אמרה כלום.

חג הפסח הגיע ובחול המועד היא מקבלת טלפון משדכנית שיש לה הצעה לבת הגדולה, יומיים אחרי טלפון מקרוב משפחה שמציע לבן, ואחרי כמה ימים עוד הצעה לבת השלישית, לא עברו כמה חודשים ושלשת הילדים התחתנו.

באחד הימים הוא רואה את הזקן שהוא רגיל לבקר אותו, שהוא מאוד סובל, הוא הלך לצוות של בית האבות ואמר להם שיש כאן זקן שסובל ואם הם יוכלו לתת לו איזו תרופה או איזה משכך כאבים.

אמרו לו, שאין להם מה לעשות, מכיון שהזקן צריך לעבור טיפול רפואי שאמור לנקות אותו, ואת הטיפול הזה מבצעים רק בבית החולים, ומי שאמור לשלם על הטיפול הזה אלו הילדים שלו, והם בשום פנים ואופן לא מוכנים לשלם את ההוצאות, הם אומרים שזה לא קשור אליהם.

הוא ביקש מצוות בית האבות את מספר הטלפון של הילדים של אותו זקן וניסה לדבר איתם על כך שאבא שלהם סובל, אבל לא היה עם מי לדבר...

הם טענו שבית האבות אמור לשלם על הטיפול הזה, והוא רוצה להפיל עליהם עוד הוצאות, אמר להם, אבל אבא שלכם סובל!!!! תגידו, אתם שומעים את עצמכם???

איך מעשה טוב שעשה לפני ארבעים שנה הציל אותו מניתוח

סיפר הרב אלקריף שליט"א: על אדם של"ע ול"ע חלה במחלה במעיים והיו צריכים לברות לו חתיכה מהמעיים, ה' ישמור.

שינוי כזה שאמור לשנות ולסרב ללוא את כל החיים, והוא ממש נלחץ מזה וניסה לטפל בכל מיני טיפולים חילופיים, אבל נדמה שנגזרה הגזירה והוא כבר הכין את עצמו לניתוח, אמרו לו שכבר לילה לפני, שיהיה בצום.

הוא עלה לישון כשהוא לחוץ מהניתוח, לאחר שהוא נרדם, הוא רואה בחלום זקן שהוא הכיר... הוא היה איתו בקשר לפני ארבעים שנה, אז בזמנו באותה התקופה, הוא היה הולך לבקר מידי פעם בבית אבות ולשאול בשלומם של הזקנים, שלחלק מהם הוא היה האדם היחיד מעבר לצוות בית האבות שהתעניין בהם.

חושב שהוא לא צריך לכבד הוא
 וכבד הורים מכיון שה' ציווה אותו את
 זה, וזהו חיוב כלפי הקב"ה.

אותו אברך ראה שאין עם מי לדבר...
 מיד הזמין אמבולנס על חשבוננו
 ושילם את הטיפול מכספו, אז באותה
 התקופה, המשכורת שלו היתה 500
 לירות, והטיפול עלה 300 לירות.

אחרי שהגיע לבית החולים טיפלו בו,
 הרופא ניגש אליו והתחיל לצעוק
 עליו: אתה לא מתבייש אם הייתם
 משאירים אותו עוד קצת הוא יכל
 למות.

הוא לא רצה שיהיה חילול השם,
 ואמר לרופא: תשמע, זה לא אבא
 שלי, אני במהלך ביקורי בבית האבות
 ראיתי שהוא סובל והבאתי אותו לכאן
 על חשבוני, ואף אחד לא חושב
 לשלם על זה.

הרופא ששמע את זה התרגש לראות
 שיש אנשים שאכפת להם ומוכנים
 לשלם מכספם כדי שהשני לא יסבול.

אחרי שחזרו לבית האבות, הזקן היה
 נראה כאילו החיו אותו, הוא חזר

זה אבא שלכם! כל החיים נתן לכם
 ואתם כאלה כפויי טובה, איך אתם
 מסוגלים???

זה מה שקורה שכיבוד ההורים לא
 מגיע בגלל שמירת התורה, אז אם
 השכל או איזה פרינציפ אומר אחרת
 שלא צריך, אז מסכן האבא...

יש שמסבירים שזו הסיבה שהתורה
 שמה את הדיברה "כבד את אביך
 ואת אמך" בעשרת הדברות, בחלק
 של "בין אדם למקום" ולא בחלק של
 "בין אדם לחבירו".

לומר לך, תכבד את ההורים לא בגלל
 שאתה מבין אלא בגלל שה' ציווה.

ואם תשאל, מה זה משנה אם זה
 מצוות בין אדם למקום או בין אדם
 לחבירו?

והתשובה: שבין אדם לחבירו זה
 מצוות שמוכנים בשכל, ואם למחרת
 האדם חושב שהוא לא צריך לכבד,
 ושל אבא כזה לא צריך לדאוג, אז הוא
 לא יכבד אותו ולא ידאג לו.

אבל אם זה בין אדם למקום אז הוא
 ידאג גם אם הוא לא מבין, גם אם הוא

מעולם, הכל הסתדר, והוא לא צריך שום ניתוח, ומרוב ההלם הם שאלו אותו אם הוא עשה איזה טיפול מאתמול להיום, ואז הוא סיפר להם על אותו זקן שטיפל בו לפני שנים והוא זה שדאג לבטל לו את הניתוח.

חסד שאדם עושה לפני עשרות שנים נשמר וכשיצטרך, בורא עולם מושך לו את הזכות הזו ומרפא אותו.

דואגים לך

לא תמיד זה לטובתך

הביא אבי מורי שליטי"א: מדוע בהגדה של פסח החכם נמצא ליד הרשע? ולא ליד התם או ליד השאינו יודע לשאול???

וענה: שהחכם יודע שצריך להיזהר לא להתחבר לרשע, וכן הוא יודע להיזהר ממנו ומההשפעות שלו, אבל מהתם הוא לא יודע ממה להיזהר כיון שהוא בא עם כוונה טובה, אמנם לא

בריא ושמת, הוא ניסה לדבר עם הילדים שגם אם הם לא משלמים שלפחות ישתתפו ולו במעט, אבל הם לא היו מוכנים לשמוע.

אחרי תקופה של עוד כמה חודשים באחד מביקוריו בבית האבות, הוא ראה שוב את אותו זקן שסובל, הוא כבר לא חיכה לכל הפרוצדורה ומיד הזמין לו אמבולנס שלקח אותו ישר לבית החולים וכמובן שילם עליו.

וכך לאחר מספר פעמים, כבר הילדים שלו נכנסו לתמונה, כנראה הרגישו לא נעים והם היו מטפלים בו.

ואותו הזקן בא אליו בחלום, ואמר לו: אני התחננתי לפני בורא עולם, שכיון שאתה דאגת לי באותו עניין לכן לא מגיע לך לסבול, ושתדע שמחר אתה לא תצטרך שום ניתוח, ותבקש מהם שיעשו לך בדיקה חוזרת לפני.

למחרת, הוא ביקש שיעשו לו בדיקה לפני הניתוח, בתחילה הרופאים לא כל כך הסכימו, אבל בגלל שהוא כל כך התחנן וביקש מהם, הם לא יכלו לסרב, ואז לאחר הבדיקה, הרופאים אמרו לו שהם לא ראו דבר כזה

השגחה מדהימה

עד לקנדה

אחד משמותיו של חג הפסח, הוא "חג האמונה" כיון שבורא עולם בחג הזה עשה לנו קורס מזורו בנושא האמונה, והראה לנו את שלימתו המוחלטת בבריאה, שאפילו שני אנשים אחד הולך ליד השני, את המצרי החיות אוכלות וביהודי הן לא נוגעות לרעה.

בכל המכות ראו בחוש איך בורא עולם באותה כוס שתייה, מהקשית של המצרי יוצא דם ומהקשית של היהודי יוצא מים.

ואת האמונה הפשוטה בבורא עולם, את זה אנחנו צריכים להנחיל לילדים שלנו, הם צריכים לדעת שכל מה שקורה כאן, יש אבא טוב שמשגיח ומכוון, וגם אם לא תמיד מבינים, צריך לדעת שהוא מכין לנו משהו טוב ולפעמים כחלק מההכנה יש גם דברים לא הכי מובנים ולא הכי נעימים.

כל כך נורמלית ולכן הוא יכול להזיק לו.

וסיפר: על אדם שהיה לו ידיד דוב שהיה דואג לו לאוכל, והדוב היה שומר עליו, יום אחד אותו אדם הלך לישון והדוב ישב ושומר עליו.

לפתע הגיעו זכובים והתחילו להפריע לו, הדוב שרצה לדאוג לחבר שלו ניסה לגרש את הזכובים שלא הבינו למה הדוב מנופף להם לשלום... ולמה הוא מוחה להם כפיים 😊.

הדוב מהעצבים תפס אבן גדולה, ואמר לעצמו, אני יהרוג את הזכובים, וזרק עליהם את האבן והרג את כל הזכובים ועל הדרך האבן נפלה גם על החבר שלו ומחץ אותו למוות.

הוא בסך הכל רצה לדאוג לו שיישן טוב ולבסוף הוא נתן לו לישון יותר מידי טוב...

אתה יכול לראות אנשים ש"דואגים" לך ורוצים לעשות לך חיים יותר קלים, אבל הם לא מבינים שהאבן הזו שהם רוצים להרוג בה את הזכובים יכולה להרוג גם אותנו.

היה איזה אדם שישב וכתב מכתב ארוך, שאל אותנו חבירו: מה העניין?? אמר לו: רציתי להביא לחברי תמונה, ואין לי אפשרות לצלם וכיון שתמונה אחת שווה אלף מילים לכן אני כותב אלף מילים ☺.

כולנו מכירים את המשפט: "תמונה אחת שווה אלף מילים", לפעמים אתה יכול לדבר על אמונה 25 שעות ביממה, וכשיבוא לך איזה נסיון שעשו לך משהו, או שאמרו לך משהו, אתה יכול למצוא את עצמך מדבר עליהם...

פתאום שכחת שבורא עולם אחראי כאן על הכל, אז אפילו שאתה מדבר על אמונה אבל במבחן המעשי לא עמדת בנסיון כמו שצריך, והילדים קולטים את המבחן המעשי יותר מהמבחן העיוני, מה שנכנס להם לזורידים זה מה שהם רואים, איך שאתה מיישם את מה שאתה אומר, את מה שאתה מאמין בו.

סיפור מדהים שמראה כמה בורא עולם משגיח, ואיך שכל העולם הזה מנוהל בהשגחה פרטית יש סיפורים

ראיתי משל יפה שאחת הסבתות אמרה לנכד שלה שביקש "עוגה של סבתא" אין לזה תחליף, ובשום קונדיטוריה אין עוגה עם טעם כזה.

אמרה לו הסבתא שיביא ביצים, שמן, מרגרינה ואבקת אפיה וקמח ומזה צריך להכין עוגה [לא מומלץ לנסות כיון שאולי חסר משהו ☺] ואמרה לנכד שלה: אתה רוצה ביצים לבד? אמר לה: סבתא, זה לא טעים! אולי מרגרינה? וגם כאן אמר לה: סבתא, זה לא טעים וכן על כל מרכיבי העוגה... הוא לא רצה לאכול לבד.

אמרה לו הסבתא: אתה רואה כשכל אחד בנפרד זה לא טעים אבל כשמערבבים את הכל ביחד יוצאת עוגה טעימה.

לפעמים יש כל מיני דברים בחיים שאם תסתכל עליהם בפני עצמם הם לא נעימים, ולא טעימים, אבל אם אתה יודע שהם חלק ממרכיבי העוגה ובסוף אם רק תתאזר בסבלנות ותחכה תראה שבורא עולם הכין לך משהו מדהים, עוגה מדהימה!!!

ולא יותר את שני החברים האלה שהיו באונברסיטה בקנדה, הם הלכו ביחד לעצרת והתפללו עם כולם מעומק הלב, ובדיוק באותם רגעים שהם בשיא הדבקות כלי התקשורת מקנדה התבייתו עליהם.

החורים שישבו בקנדה פתאום ראו את הבן שלהם מכבב, אמרו לעצמם, תראה מה זה מכל החצי מיליון שהיו שם צילמו דווקא אותו זה אומר שהוא מתקדם יפה ומאז הם החליטו לתמוך בו וחזרו להיות איתו בקשר.

מתוך כל חצי המיליון כלי תקשורת זר ולא סתם זר אלא מהארץ שהם באו מקנדה מצלם אותם ואת כל זה בורא עולם מכוון בצורה מדהימה, והכל כדי שהחורים שיושבים בקנדה יחזרו ויעזרו לבנם שנמצא בארץ, השגחה פרטית זה משהו שממשיך כל הזמן, בזמן יציאת מצרים ראו את זה בחוש, אבל אם נפקח את העינים נראה את השגחת ה' על כל צעד ושעל, רק צריך לפקוח את העינים.

שצריך להיות "אה'בל" [סוג של לא נורמלי...] כדי לא לראות בחוש את השגחת ה'.

סיפר הרב אלקריף: על גר צדק מקנדה שנמצא בשיעור של אביו, ובעברו הוא היה סטודנט גוי באונברסיטה בקנדה, ויום אחד הוא התחיל להכיר את היהדות ונמשך אליה עד שהתגייר, וכן הוא שכנע את חברו באונברסיטה שהיה יהודי להתחיל להתקרב.

שניהם ביחד עברו לארץ ישראל והתחזקו עד שהתחתנו כאן וחיו פה כאברכים בני תורה שומרי תורה ומצוות, החורים של חברו היהודי לא רצו לעזור להם בגלל שהם "בנו" עליו שהוא יצא איזה עורך דין, והם לא מבינים שעכשיו הוא נמצא בקו ההגנה על עם ישראל, כל דקה של לימוד תורה מורידה כמה אסונות.

לפני מספר שנים היתה את העצרת של חצי המיליון בכניסה לירושלים, ואת העצרת הזו סיקרו כלי תקשורת מכל העולם, ובין רשתות התקשורת הגיעו אנשי תקשורת וצילמו לא פחות

עז מאחורי הפרוכת

תעצים את הילד, אזי גרמת מוב
לדורי דורות לכל הבאים אחריו.

"ואת עמלנו אלו הבנים" [הגדה
של פסח]

סיפר הרב זילברשטיין: על ילד שובב
שהיה מאתגר את כל המורים
והרבנים בבית ספר, ולא היה יום שלא
היה עושה מעשי קונדס, וכמה
שקראו להורים שלו לשיחה, וכמה
שדברו איתו זה לא עזר. סוג של
שובבות שעוברת בירושה 😊.

כולנו יודעים שכדי לנהוג צריך רשיון
נהיגה, וכדי לקבל רשיון נהיגה אתה
צריך לעבור מבחן, ולהוכיח שאתה
יודע את חוקי התנועה, ועוד מבחן
שאתה יודע ליישם את מה שלמדת
בפועל.

יום אחד הוא עבר את הגבול לכל
הדעות, לקח עז והכניס אותו לבית
הכנסת ושם אותו מאחורי הפרוכת
כמה דקות לפני מנחה, ושם לו שם
קצת עשב כדי שיהיה עמוק.

יש עוד דבר שצריך רשיון והוא גידול
ילדים וחינוך הילדים, ואם אתה רואה
שבורא עולם הביא לאדם ילדים,
פירושו שבורא עולם יודע ומאמין בו
שהוא יכול לחנך אותם ויודע איך
לטפל בהם.

לאחר כמה דקות נכנסו לתפילת
מנחה ואז באמצע תפילת שמונה
עשרה בלחש, העז התחיל
ממהההה...

הרשיון שלו זה לא תלוי על איזה צד
קם באותו בוקר הבוחן 😊, אלא זה
מהקב"ה.

הילדים לא הבינו מה קורה, ופתאום
הם רואים משהו זז מאחורי הפרוכת,
מסתכלים מה זה יכול להיות ופתאום
הראש של העז הציץ מהפרוכת,
וכולם ה-ת-ג-ל-ג-ל-ו מצחוק.

ישנה נקודה נוספת למחשבה, שכל
ילד אמור להיות בעז"ה ראש
משפחה, וצריך לשים לב שאם אתה

שאם אני יהיה עכשיו בלי מסגרת לימודים אני אלך לרחוב ומי שינוק זה הילדים שלי, ולפני שאתם מעיפים אותי תקחו בחשבון גם את הילדים שלי.

מיותר לציין שהם בסוף השאירו אותנו, באחת הפעמים שאחד הדרשנים סיפר את הסיפור קם אליו מישוהו מהקהל, ואמר לו שהוא אחד הנכדים של אותו ילד, וזה נכון! שאם הם היו זורקים אותו היום הוא לא היה איפה שהוא היום, והכל היה נראה אחרת.

כל ילד הוא ראש משפחה, כל ילד הוא עולם, וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא.

הרבנים לא היו צריכים לנחש מי העורך הראשי של השטות הזו, וישר באו לאותו ילד שובב, ואמרו לו: אל תעוף מפה, אלא תטום מפה ותיקח את כל הספרים והמחברות כי זהו, נ-ג-מ-ר, אין לנו כח, וגם אם תביא לנו לכאן את הבכא סאלי לעזיזי [כינוי למתיקות] לא יעזור.

אותו ילד עם כל השוככות שלו לא היה פראיר, ואמר לרבנים שהוא מוכן לעוף, לטום מה שהם רוצים, אבל רק בתנאי שהוא ידבר עם הרב של העיר לפני.

בהתחלה ניסו לחפף אותו, אבל כשראו שהוא מתעקש הביאו אותו לפני רב העיר, אמר הילד לרב: מילא, אני מבין שהם מעיפים אותי כי אני לא התנהגתי טוב, אבל הרב יודע

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
ר' אברהם בן חנה הי"ו ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
ר' מרדכי בן דינה הי"ו ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
לע"נ ○○○

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
לע"נ ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילו הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו טלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר